

No és meravella si el meu cant

No és meravella si el meu cant
val més que el de cap cantador,
car al meu cor el guanya amor,
i al seu poder, fidel roman.
Cor, cos, saber i enteniment,
coratge i força, jo hi he mes.
Fora l'amor no m'atreu res,
cap envit no m'és escaient.

Ben mort deu ser qui amor no entén
o al cor no n'ha cap dolç sabor.
Car, què val viure sens valor
sinó per entristar la gent?
Que Déu no em deixi viure, quan
del desamor sentís el pes,
o a midons no fos ben sotmès
el meu amor sempre anhelant.

De la més bella, sedejant
i amb fe lleial cerco el favor.
Ploro i sospiro. Quin temor
m'esquinça d'estimar-la tant!
Què més puc fer si amor m'encén
i d'aquest càrcer on sóc pres,
no en puc eixir, si no mercès
a pietat que ella no sent?

D'aquesta amor sóc molt sofrent,
però és tan dolç el seu sabor
que cent cops moro de dolor
i joiós revisc altres cent.
El meu mal té molt bell semblant
i val talment un bé palès,
car si em fereix, em deixa il·lès
per a saber-lo anar servant.

Ah, si pogués tot ver amant
ser discernit de falsador,
i el llausenger i el traïdor
portessin banyes al davant!
Tot l'or del món i tot l'argent,
jo els donaria, ben després,
si amb mi, que sóc d'amor corprès,
midons volgués ser benevolent.

Quan jo la veig, el meu turment
em surt pels ulls i la color,
car així tremo de paor
com fa la fulla contra el vent.
No tinc pas més seny que un infant,
tant mon amor em té malmès.
Doncs si midons així m'ha ullprès,
per què no escolta més mon plant?

Dama gentil, sols us deman
que m'accepteu de servidor.
Jo us serviré com bon senyor.
Cap guardó no seré esperant.
Estic al vostre manament
amb cor humil gai i cortès;
no sóc lleó ni ós muntès
perquè m'occiu com a ells, talment.

Allà on es troba el meu Cortès
aquest vers meu serà tramès.
Si en sóc tan lluny, no és
mancament.

Benat de Ventadorn